

[Elsø-Merete Ross.]

måneder, hvor de lærte noget nyt, men at de syntes, at de i den resterende tid lærte for lidt, og derfor blev tjenesten trivial. De ville gerne have et tydeligt formål med denne sidste del af tjenestetiden; de var villige til og interesserede i at lære noget mere. I og for sig synes jeg dog, at det må være en opmuntring og en tilfredsstillelse for militæret, at de unge, der er inde som værnepligtige, gerne vil lære noget mere. De beklagede sig over, at dette ikke var muligt.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål: hvis det nu ikke er muligt at få soldaterne beskæftiget på grund af manglende øvelsespladser, er der så ikke andre muligheder? Kunne man f. eks. ikke udbygge civilforsvaret i en større udstrækning?

De andre ting, det ærede medlem hr. Erik Kragh kom ind på, kan vi muligvis drøfte i udvalget.

O. Mathiasen: Den højtærede forsvarsminister havde kun én ting at svare på det, jeg havde sagt, men jeg skal ikke optage en diskussion med den højtærede forsvarsminister om, hvorfor han ikke havde andet at sige. Jeg sagde ellers adskilligt, som jeg nok syntes kunne være værd at drøfte, men lad det nu ligge.

Den højtærede forsvarsminister sagde, at det ikke var rigtigt, når jeg hævdede, at den civile undervisning, der foregår inden for militæret, foretages af militærpersoner, officerer o. s. v. Jeg ved nu ikke, om jeg sagde det; det var måske nok noget i den retning. Men i hvert fald bestyrker den højtærede forsvarsministers oplysning mig endnu mere i den opfattelse, at det er helt ved siden af, hvis det er civile lærere, der indkaldes til at undervise soldaterne på kaserner, i lejre o. s. v., for så måtte man hellere sende soldaterne hjem og lade de civile lærere dér forestå den undervisning og opdragelse, vi omtalte før. Det synes jeg dog ville være det rimeligste.

Så har jeg et direkte spørgsmål til den højtærede forsvarsminister, der slet ikke omtalte det, jeg sagde om den militære propaganda gennem skolerne. Jeg vil gerne direkte spørge, om det er med den højtærede forsvarsministers billigelse, og om den højt-

ærede forsvarsminister finder det rigtigt og forsvarligt over for de mange unge mennesker rundt omkring i vore skoler, at denne såkaldte militære erhvervsundervisning foregår — jeg kalder det altså militær propaganda, men det kan vi jo diskutere. Jeg kender en hel del til det selv, og i hvert fald er det ikke, skal vi sige noget naturligt, der her tales om. Det er en ganske bestemt propaganda, så vidt jeg har kendskab til det. Altså: finder den højtærede forsvarsminister det rigtigt, at denne militære propaganda fortsat foregår i vore skoler? Det vil jeg gerne bede om et bestemt svar på, hvis det er muligt.

Iver Poulsen: Den højtærede forsvarsminister kunne ikke godkende min opfattelse af sagkyndige og sagkundskab. Ministeren mente dog, at vi i hvert fald var enige om, at en klar ansvarsfordeling var ønskelig, og det er jeg absolut enig med den højtærede forsvarsminister i. Men ordningen efter dette lovforslag virker jo ikke i retning af at fremme en klar ansvarsfordeling. Er det ikke den højtærede forsvarsminister bekendt, at netop med indførelse af special-officersgruppen er der opstået visse komplikationer med hensyn til ansvarsfordelingen såvel inden for marinen som inden for hæren, men nok mest inden for marinen? Den ansvarsfordeling, vi har i dag, bliver jo ikke klarere ved det lovforslag, som her er til behandling.

Den højtærede forsvarsminister sagde også, at noget meget vigtigt var tilfredshed, og det skal jeg være den første til at indrømme, navnlig tilfredshed blandt mandskabet, men selvfølgelig også tilfredshed blandt befalingsmændene. Men hvad er baggrunden for den tilfredshed, der nu skal opnås? Jeg kan ikke se rettere, end at det er opfyldelsen af et krav om at opnå en officersgrad, som de mennesker, der kræver at få denne officersgrad, ikke har den uddannelse til at opnå, som man i hvert fald inden for dansk forsvar tidligere har krævet for at opnå en officersgrad. Hvis det er sådan, at man skal skabe tilfredshed ved at opfylde krav, som i hvert fald jeg vil kalde urimelige, når kravene ikke dækkes af den uddannelse, som må kræves, for at kravene kan opfyldes, tror jeg, vi er kom-